

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

N^o

47.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 12-го Юня — 1834 — Wilno. Wtorek. 12-го Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 1-го Юня.

Высочайшими Граматами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Орденовъ: *Благо-Орла*: Генераль-Лейтенантъ, Инспекторъ Пороховыхъ заводовъ, *Шулманъ 1-й*; Артиллеріи Генераль-Лейтенантъ, Исправляющій должность Директора Артиллерійскаго Департамента Военнаго Министерства *Эйлеръ 1-й*, (22-го Апрѣля); Гофмейстеръ *Перовскій*, (21-го Апрѣля); Дѣйствительный Тайный Советникъ, Сенаторъ, Грузинскій Царевичъ *Миріанъ Ираклѣевичъ* и Шталмейстеръ, Сенаторъ *Ададуrowъ* (23-го Апрѣля). — *Св. Анны первой степени*, Преосвященный *Нафанаилъ*, Епископъ Псковскій и Лифляндскій (26-го Мая). — *Св. Станислава поревои степени* Дѣйствительный Статскій Советникъ *Львовъ* (21-го Апрѣля) — *Того жъ ордена 2-й степени*, Генераль-Маіоръ, состоящій при Главномъ Директорѣ Пажескаго, всѣхъ Сухопутныхъ Кадетскихъ Корпусовъ, и Дворянскаго полка, Баронъ *Притвицъ* (22-го Апрѣля). (*Рус. Ин.*)

— Высочайшими Приказами: 25-го Мая. — Увольняются отъ службы: за болѣзнію: Бывшій Виленскій Коммендантъ, состоящій по Арміи Генераль-Маіоръ *Юкигевъ 1-й*, съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года; 1-го Кадетскаго Корпуса Полковникъ *Денисовъ 1-й*, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ. — *Мая 27-го дня*: Опредѣляется въ службу, по пѣхотѣ, уволенный Генераль-Маіоръ *Рейхъ*, съ состояніемъ по Арміи.

— Высочайшимъ указомъ, даннымъ Придворной Канторѣ *Мая 16-го числа*: Дѣвица *Наталя Бороздина* Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Высочеству Великой Княжнѣ *Ольгѣ Николаевнѣ*. (*Спб. В.*)

Указы Правительствующаго Сената.

По Именному Ея Императорскаго Величества Высочайшему указу, данному Правительствующему Сенату въ 4-й день Апрѣля сего года, за собственноручнымъ Ея Величества подписаніемъ, въ которомъ изображено: Снисходя на всеподданнѣйшее прошеніе Новороссійскаго и Бессарабскаго Генераль-Губернатора, Нашего Генераль-Адъютанта, Генерала отъ Инфантеріи Графа *Михаила Воронцова*, Всемилостивѣйше дозволяемъ въ имѣніи его учредить Маіоратъ, на слѣдующихъ основаніяхъ, отъ него представленныхъ: 1) Согласно съ предположеніями Графа Воронцова, отдѣлить въ составъ Маіората слѣдующія имѣнія: а) С. Петербургской Губерніи и Уѣзда: село Мурино съ деревнями: Гчи, Новая, Рыбачья, Гражданка, Сторожки и Лавки; б) Воронежской Губерніи, Павловскаго Уѣзда: слободу Воронцовку, хуторъ Данильскій, слободу Александровку и Семеновку; хутора: Морозовъ, Роговатой, Сторожевъ, Пироговъ, Арнаутовъ, Юнакъ, Гаврильскій и деревню Садовую; и в) Владимірской Губерніи въ Уѣздахъ: *Владимірскомъ*: сельцо Ный Ярославль, Фуфаиха тожъ, и деревню Лысково; *Покровскомъ*: село Андреевское, деревни: Елисейко, Таратино, Филино, Ларионово, Подвязново, Па-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 1 Czerwca.

Przez NAYWYŻSZE Dyplomata Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderów: *Orla-Białego*: Jenerał-Porucznik, Inspektor zakładów prochowych *Szulmann 1szy*; Jenerał-Porucznik Artylleryi, sprawujący obowiązki Dyrektora Departamentu Artyllerycznego w Ministerium wojskowem *Euler 1szy*, (22 Kwietnia); Mistrz Dworu *Perowski* (21 Kwietnia); Rzeczywisty Radzca Tayny, Senator, Carewicz Gruzyyski, *Mirian Irakliewicz* i Koniuszy Dworu, Senator *Adadurów*; (23 Kwietnia) — *Sw. Anny Pierwszego stopnia*, Przenaywielebniejszy *Nathanael*, Biskup Pskowski i Inflantiski, (26 Maja) — *Sw. Stanisława 1go stopnia* Rzeczywisty Radzca Stanu Lwow, 21 Kwietnia. — *Tegoż orderu 2go stopnia* Jenerał-Major, znajdujący się przy Głównym Dyrektorze Korpusów Paziów i wszystkich Kadecckich lądowych i półku Dworzańskiego, Baron *Pritwitz*, 22 Kwietnia. (*R. I.*)

— Przez NAYWYŻSZE rozkazy dzienne dnia 25 Maja: uwolnieni ze służby: z przyczyny choroby: były Wileński Komendant, liczący się w Armii Jenerał-Major *Jukiczew 1szy*, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia podług ustawy 6go Grudnia 1827 roku; Półkownik 1go Kadeckiego Korpusu *Denisow 1szy*, Jenerał-Majorem z mundurem i pensją. — *Dnia 27 Maja*. Przyjmuje się do służby w piechocie, uwolniony Jenerał-Major *Reich*, mający się liczyć w Armii.

— Przez NAYWYŻSZY ukaz do Kantoru Dworu pod dniem 16 Maja, Panna *Natalia Borozdinówna*, mianowana Freyliną do JEJ CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEY XIZŻNIZZKI *OLGI NIKOŁAJEWNY*. (*G.S.P.*)

Ukazy Rządzącego Senatu.

Za Imiennym JEJ CESARSKIEY MOŚCI NAYWYŻSZYM Ukazem, wydanym do Rządzącego Senatu dnia 4 Kwietnia, teraźniejszego roku, z własnoręcznym NAYWYŻSZEGO PANA podpisem, w którym wyrażono: Przychylając się do nayspodanniejszej prośby Noworosyyskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora, Naszego Jenerał-Adjutanta, Jenerała Piechoty, Hrabiego *Michała Woroncowa*, Nayłaskawiey dozwalamy w jego majątku ustanowić Majorat na następujących zasadach, od niego przedstawionych: 1) zgodnie z zamiarami Hrabiego *Woroncowa*, oddzielić do składu Majoratu następujące majątki: a) Sankt-Petersburskiej Gubernii i Powiatu: włość *Murino* ze wsiami: *Ruczji, Nowaja, Rybaczka, Hraždanka, Storożki i Ławryki*; b) Woroneżskiej Gubernii, Pawłowskiego Powiatu: słobodę *Woroncowską*, folwark *Danilskoy*, słobody: *Alexandrowkę i Siemienowkę*; folwarki: *Morozow, Ressochowatoy, Storożew, Pirohow, Arnautow, Junakow, Hawrylski* i wieś *Sadownuju* i c) Włodzimierskiej Gubernii, w Powiatach: *Włodzimierskim*: wioska *Nowy Jarosław*, także *Fufai-cha* i wieś *Łyskowo*; *Pokrowskim*: Włość *Andrejewskoje*, wsi: *Eliseykowo, Taratino, Filino, Lari-onowo, Podwiaznowo, Pachomowa strona, Denisowa strona, Wołkowa, Pieski, Sukowatowa, Bliźniecowa, Ło-*

хомова сторона, Денисова сторона, Волкова, Пески, Суковатова, Близнецово, Лопырово, Филатьево, Спирино, Ильшки, Степаньково, Черкасово; сельцы: Туйково, Выползово, Желтобрюхово тожь, деревню Архангельское, село Неугодово, деревню Красики, село Ильинки, село Алексино и деревни: Павлово, Филатово, Логинцово, Анкудиново, Вишенки, Курилово и Бажаново; *Суздальскомъ*: село Санково и деревни: Урѣва и Хлыбницы; *Гороховскомъ*: деревню Тарсино, и *Шуйскомъ*: село Афанасьево, деревни: Петряево, Пирогово, Григорьева и Башарова; село Марышино, деревни: Зыбиха и Песошинова, село Авдотьино и деревни: Подбельново, Крывцово, Дьяково, Мильцово, Голчаново, Кадниково, Алагузово, село Кочиево, деревни: Княжево, Стрѣлкова и село Балахонки. — Въ послѣдствіи же предоставляется Графу Воронцову, какъ учредителю Маіората и имѣющимъ быть, по назначаемому имъ порядку наслѣдованія, Маіоратнымъ владѣльцамъ, присоединять къ Маіорату и другія имѣнія, но не иначе, какъ съ Нашего на сѣ разрѣшенія и съ тѣмъ, чтобы назначаемое въ составъ Маіората имѣніе было свободно отъ запрещенія. 2) Назначаемому нынѣ въ Маіоратъ имѣнію должна быть составлена учредителемъ онаго точная опись, съ опредѣленіемъ положительнаго годоваго дохода, которая по временамъ послѣдующими владѣльцами, въ случаѣ присовокупленій къ Маіорату другихъ имѣній, или упадка доходовъ, можетъ быть измѣняема; въ послѣднемъ однако случаѣ дѣйствительность дохода утверждается Правительствующимъ Сенатомъ, по представленію мѣстнаго Начальства. 3) На имѣніе, поступающее въ Маіоратъ, налагается немедленно повсемѣстное запрещеніе, и оно, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни закладываемо, ни продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже за долги казенные или частные, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе. 4) Не возбраняется учредителю Маіората и послѣдующимъ по немъ владѣльцамъ, изъ Маіоратнаго имѣнія отпустить на волю крестьянъ и дворовыхъ людей, или же переселить ихъ, по взаимному съ ними согласію, изъ одного имѣнія въ другое, какъ равно переводить въ Маіоратныя имѣнія крестьянъ съ земель, въ составѣ Маіората несостоящихъ, съ тѣмъ только, чтобы количество населенія Маіората не превышало установленной пропорціи земли на души крестьянъ той губерніи, въ коей состоитъ имѣніе, а выселеніе изъ онаго дѣлаемо было единственно при народонаселеніи, превосходящемъ сію пропорцію. — На семь же основаній дозволяется выселять крестьянъ изъ Маіоратныхъ имѣній на постороннія земли, если по пропорціи земли въ другихъ Маіоратныхъ имѣніяхъ нельзя будетъ поселить, и тогда уже выселенные крестьяне выходятъ навсегда изъ состава Маіората. 5) По смерти учредителя Маіората Графа Воронцова имѣніе, въ составъ онаго назначенное, поступаетъ къ единственному или старшему его сыну, по немъ же къ его старшему сыну, а ежели у него не будетъ сыновей, къ старшей дочери и такъ далѣе, всегда старшему въ родѣ, считая женскій полъ послѣ всѣхъ, хотя младшихъ сыновей. Когда имѣніе перейдетъ въ руки женскаго пола, то мужъ владѣлицы съ потомствомъ не можетъ имѣть на оное права безъ принятія съ разрѣшенія Нашего фамиліи и герба Графовъ Воронцовыхъ. Въ случаѣ совершеннонаго прекращенія прямой линіи, Маіоратъ, если не будетъ ближайшихъ по закону родственныхъ, переходитъ къ потомкамъ Тайнаго Советника Графа Ивана Воронцова-Дашкова, а при недостаткѣ таковыхъ въ потомство дочери Графа Артемія Воронцова, на тѣхъ же основаніяхъ, какія выше сего установлены. 6) Вознагражденіи со стороны наслѣдниковъ Маіората ихъ родственникамъ, т. е. какъ братьямъ и сестрамъ перваго владѣльца Маіората, такъ и въ послѣдствіи, въ случаѣ перехода онаго во владѣніе лица мужескаго пола боковой линіи, ближайшимъ послѣднимъ владѣльцу родственникамъ женскаго пола, должны состоять въ слѣдующемъ: а) Со времени поступленія Маіората во владѣніе перваго послѣ учредителя онаго Графа Воронцова наслѣдника, отдѣляется ежегодно изъ доходовъ Маіората десятая часть на составленіе особаго денежнаго капитала, который для приращенія изъ процентовъ долженъ отдаваться или въ Государственные Банки или подъ вѣрные залоги. Изъ сего капитала вышепоименованные родственники вознаграждаются по ровной части денежными суммами, коихъ общій итогъ ни въ какомъ случаѣ не долженъ превышать трехлѣтняго чистаго дохода Маіората. Если число сихъ родственниковъ менѣе *четырехъ*, въ такомъ случаѣ каждый и каждая изъ нихъ имѣетъ право не болѣе, какъ на капиталъ, равняющийся

pyrowo, Fifatjewo, Spiryno, Ileszki, Stepańkowo; Czerkasowo; wioski: Tuikowo, Wypółzowo, Żółtobryńchowo, także włość Archangielskoje, wioska Nieugodowo, włość Krasiki, wioska Iljinki, włość Alexino i wsi: Pawłowo, Fifatowo, Łoginówo, Ankudinówo, Wiszeńki, Kuryłowo i Bażanówo; *Suzdalskim*: włość Sankowo i wsi: Uriejewa i Chlebnicy; *Horochowskim*: wieś Tarsino, i *Szuyskim*: włość Afanasijewo, wsi: Pietrajewo, Pirohowa, Hryhorowa i Baszarowa, wioska Maryszczyno, wsi Zybicha i Piesosznowa, włość Awdotino i wsi: Podjelnowo, Kryweowo, Diakowo, Milcowo, Gołczanowo, Kadnikowo, Ałaguzowo, włość Koczniewo, wsi: Kniażewo, Striełkowa i wioska Bałachonki. — W następnym czasie dozwala się Hrabieму Woroncowu, jako założycielowi Majoratu i mającym być, wedle naznaczonego przezeń porządku sukcesyi, Majoratu właścicielom, dołączać do Majoratu i inne majątki, lecz nie inaczej, jak za Naszém na to rozwiązaniem i pod tym warunkiem, ażeby naznaczony do składu Majoratu majątek nie zostawał pod zaprzeczeniem. 2) Przeznaczającego się teraz na Majorat majątku powinien być sporządzony przez ustanowiciela onego rzetelny inwentarz, z oznaczeniem stałego rocznego dochodu, który z czasem przez następnych właścicieli, w razie dołączenia do Majoratu innych majątków, lub upadku dochodów, może być zmieniany; w ostatnim jednakże razie rzeczywistość dochodu zatwierdza się przez Rzadzacy Senat, za przedstawieniem miejscowej Zwierzchności. 3) Na majątek wchodzący do Majoratu, nakłada się niezwłocznie we wszystkich miejscach zaprzeczenie, i takowy, przechodząc w całem swym składzie od jednej osoby do drugiej, wedle oznaczonego porządku sukcesyi, nie może być w żadnym razie ani zastawiany, ani sprzedawany, nie tylko z własnej woli właściciela, lecz nawet za długi skarbowe lub prywatne, i w żaden sposób nie ulega alienacyi. 4) Niezabrania się założycielowi Majoratu i następnym po nim właścicielom z Majorackiego majątku oswobadzać włościan i ludzi dworskich, albo też przesiedlać ich, za wzajemną ich zgodą, z jednego majątku do drugiego, jako też przeprowadzać do Majorackich majątków włościan z gruntów, do składu Majoratu niewchodzących, z tѣm tylko, ażeby ilość osady Majoratu nie przewyższała prawem przepisanej proporcji gruntu na dusze włościan tej Gubernii, w której zostaje majątek, wyprowadzenie zaś ludzi z niego ażeby czynione było jedynie w razie zaludnienia, któreby przewyższało tę proporcję. Na teŝe zasadzie dozwala się wyprowadzać włościan z Majorackich majątków na uboczne grunta, jeżeli według proporcji ziemi w innych Majorackich majątkach nie można będzie zasiedlić, i wtenczas już wyprowadzeni włościanie wychodzą nazawsze ze składu Majoratu. 5) Po śmierci założyciela Majoratu Hrabiego Woroncowa majątek, na skład onego przeznaczony, dostaje się jednemu lub starszemu jego synowi, po nim zaś przechodzi do jego starszego syna, jeżeli zaś u niego nie będzie synów, do starszej córki i tak dalej zawsze do starszego w rodzie, uważając płęć żeńską po wszystkich, chociażby młodszych synach. Gdy majątek przejdzie w ręce płci żeńskiej, natenczas mąż właścicielki z potomstwem nie może mieć do niego prawa bez przyjęcia, za Naszém rozwiązaniem, famii i Herbu Hrabów Woroncowych. W razie zupełnego wygaśnięcia prostej linii, Majorat, jeżeli nie będzie bliższych wedle prawa krewnych, przechodzi do potomków Radcy Tajnego Hrabiego Jana Woroncowa-Daszkowa, w niedostatku zaś takowych do potomstwa córki Hrabiego Artemiusza Woroncowa, na tychŝe zasadach, jakie wyżej są ustanowione. 6) Wynagrodzenia ze strony sukcesorów Majoratu ich krewnym, t. j. tak braci i siestrom pierwszego właściciela Majoratu, jako też w następnym czasie, w razie przeyscia onego we władanie osoby płci męskiej ubocznej linii do bliższych ostatniego właściciela krewnych płci żeńskiej, powinny zawierać się w tѣm, co następuje: a) Od czasu przeyscia Majoratu we władanie pierwszego po założycielu onego Hrabiego Woroncowa sukcesora, oddziela się corocznie z dochodów Majoratu dziesiąta część na utworzenie oddzielnego pieniężnego kapitału, który dla powiększenia się z procentów powinien być oddawany albo do Banku Państwa, albo na pewne ewikycje. Z tego kapitału wyżej pomienieni krewni wynagradzają się w równej części pieniężnymi summami, których wszystek ogół w żadnym razie nie może przewyższać trzech-lętniego czystego dochodu Majoratu. Jeżeli tych krewnych mniej jest niż *czterech*, w takim razie każdy i każda z nich ma prawo nie więcej, jak do kapitału, wyrównującego summię rocznego czystego dochodu, przez Majorat przynieszonego. Jeżeli zaś zebrany kapitał będzie na to niedostateczny, natenczas niedostająca summa uważa się za dług na dochodach Majoratu. W razie nadmiaru tego kapitału, pomienieni krewni nie mają doń prawa, i kiedy ostatni właściciel nie rozrządził tym nadmiarem przez testament, natenczas kapitał, zostając na swém miejscu, prz

суммъ годового чистаго дохода, Маіоратомъ приносимаго. Если же собраннаго капитала будетъ на сіе недостаточно, то недостающая сумма почитается въ долгу на доходахъ Маіората. Въ случаѣ излишка сего капитала, означенные родственники права на него не имѣютъ и когда послѣдній владѣлецъ не распорядился симъ излишкомъ посредствомъ духовнаго завѣщанія, то оный, оставаясь на своемъ мѣстѣ, продолжаетъ приращаться присоединеніемъ къ нему ежегодно части доходовъ, о коей выше упомянуто, для того же употребленія. 6) Когда останутся во вдовствѣ мужья послѣ нѣсколькихъ владѣльцевъ Маіората, или же, вдовы послѣ нѣсколькихъ владѣльцевъ онаго, то всѣ они, вмѣсто выдѣла изъ Маіоратнаго имѣнія указной 7-й части на каждое лице, получаютъ въ вознагражденіе каждая или каждый ежегодную по смерти пенсію, равняющуюся осмью части чистаго годового дохода Маіората, и пристойное помѣщеніе въ одномъ изъ имѣній сего послѣдняго. При выходѣ же въ замужество вдова теряетъ право на пенсію и помѣщеніе. 7) Въ случаѣ нарушенія Маіоратнымъ владѣльцемъ предписанныхъ настоящимъ указомъ правилъ, или видимаго упадка Маіоратныхъ имѣній, мѣстное начальство по вошедшимъ о томъ жалобамъ обязано распорядиться учрежденіемъ опеки на общихъ правилахъ, испросивъ предварительно на установленіе оной разрѣшеніе Правительствующаго Сената. Опека сія продолжаетъ свое существованіе, пока все придетъ въ надлежащій порядокъ, и отменяется Сенатомъ. Владѣлецъ, въ продолженіе опекунскаго управленія получаетъ на свое содержаніе третью часть годового дохода. Таковая же опека учреждается, если владѣлецъ, бывавъ въ долги, по частнымъ или казеннымъ взысканіямъ, въ платежъ оныхъ сдѣлается неисправнымъ, а другаго имѣнія, которое бы взысканіе сіе вполне обеспечивало, у него не будетъ. Существованіе опеки въ семь случаевъ продолжается, пока всѣ долги будутъ уплачены изъ доходовъ Маіората, и владѣлецъ все сіе время получаетъ на свое содержаніе только пятую часть чистаго дохода. 8) Если лице, долженствующее быть преемникомъ Маіората, не будетъ имѣть 17-ти лѣтняго возраста, установленнаго закономъ для владѣнія недвижимою собственностію, то до пришествія въ сей возрастъ учреждается надъ Маіоратнымъ имѣніемъ опека по общимъ правиламъ для малолѣтнихъ. 9) Бude владѣлецъ впадетъ въ преступленіе, за которое лишится онъ всѣхъ правъ состоянія, и Маіоратное имѣніе должно будетъ обратиться въ наслѣдство, то наслѣдство сіе открывается не иначе, какъ въ порядкѣ, симъ Указомъ определенномъ, а имѣніе поступаетъ въ новое владѣніе не иначе, какъ на тѣхъ же основаніяхъ, на коихъ находилось оно у прежняго владѣльца. Правительствующій Сенатъ не оставитъ къ исполненію всего вышеизложеннаго сдѣлать надлежащее распоряженіе. (Мая 8-го дня 1834 года.)

Государь Императоръ, въ послѣдствіе вопроса Командира Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса: какъ поступать съ уволенными изъ военной службы нижними чинами изъ Малороссійскихъ казаковъ, явившимися въ Черноморію для соединенія съ семьями своими, переселенными туда по распоряженію Правительства, Высочайше повелѣть соизволилъ: означенныхъ нижнихъ чиновъ водворить на земляхъ Черноморскаго войска при родственникахъ и записать въ число отставныхъ казаковъ, не употреблять ни въ какія повинности, по уваженію выслуги ими въ регулярной службѣ определенного 25-лѣтняго срока. Дѣтей же сихъ нижнихъ чиновъ мужскаго пола, рожденныхъ до отставки, оставить въ числѣ военныхъ кантонистовъ, а тѣхъ, кои родятся послѣ отставки, записывать въ сословіе Черноморскаго войска. Вмѣстѣ съ тѣмъ Его Императорское Величество указать соизволилъ: вышеизложенное Высочайшее повелѣніе принять постояннымъ правиломъ и на будущее время въ подобныхъ случаяхъ. (Мая 10-го дня 1834 года.)

Правительствующій Сенатъ во Временномъ Общемъ Собраніи слушалъ: во-первыхъ, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дапковымъ къ надлежащему исполненію Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Экономіи, рассмотрѣвъ докладъ Временнаго Общаго Собранія Правительствующаго Сената, по дѣлу о штрафѣ съ купеческой жены Четвериковой за держаніе въ услугахъ двороваго человека Васильева, и признавая заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, положилъ докладъ онаго утвердить.“ На подлинномъ написано: „Его Императорское Вели-

раства далъ черезъ долачаніе доу, ежегодно части доходовъ, о котѣры выше wspomniano, dla tegoż użycia. 6) Gdy pozostań owdowiali męzowie po kilku właścicielkach Majoratu, albo też wdowy po kilku właścicielach onego, natenczas oni wszyscy, zamiast wydzielienia z Majorackiego majątku prawney 7mej części na każdą osobę, otrzymują w nagrodę każda lub każdy coroczną do śmierci pensją, wyrównyującą osmiej części czystego rocznego dochodu Majoratu i przyzwoite pomieszczenie w jednym z majątków tego ostatniego. Przy wyściu zaś za mąż, wdowa utracą prawo do pensyi i pomieszczenia. 7) W razie naruszenia przez właściciela Majoratu przepisanych niniejszym ukazem prawideł, lub widocznego upadku Majorackich majątków, mieyscowa Zwierzchność, otrzymawszy w tym względzie skargi, obowiązana jest rozporządzić przez ustanowienie opieki na ogólnych prawidłach, uprosiwszy uprzednio na jej ustanowienie wyroku Rządzącego Senatu. Opieka takowa trwa dopóty, póki wszystko nie przyydzie do należytego porządku, i odmienia się przez Senat. Właściciel w ciągu zarządu opiekuńskiego otrzymuje na swe utrzymanie się trzecią część rocznego dochodu. Takowa zaś opieka ustanawia się, jeżeli właściciel, zaciągnawszy długi, pod względem prywatnych lub skarbowych uzyskan, w płaceniu onych stanie się nieakuratnym, innego zaś majątku, któryby to uzyskanie zupełnie zabezpieczał, nie będzie. Trwanie opieki w tym razie dopóty nie ustaje, dopóki wszystkie długi nie będą opłacone z dochodów Majoratu, i właściciel przez wszystek ten czas otrzymuje na swe utrzymanie się tylko piątą część czystego dochodu. 8) Jeżeli osoba, która ma być dziedzicem Majoratu nie będzie miała lat 17, prawem przepisanych dla władania nieruchomym majątkiem, natenczas, dopóki nie dóydzie tych lat, ustanawia się nad Majorackim majątkiem opieka wedle ogólnych prawideł dla małoletnich. 9) Jeżeli właściciel dopuści się występku, za który pozbawionym będzie wszystkich praw stanu, a majątek Majoracki będzie musiał przejść na successora, wtedy sukcesya tancie inaczej się otworzy, jak wedle porządku, w tym Ukazie naznaczonego, majątek zaś oddaje się pod nowe władanie nieinaczej, jak na tychże zasadach, na jakich zostawał u właściciela poprzedniczego. Rządzący Senat nie zaniecha względem wypełnienia wszystkiego wyżej wyłożonego uczynić należyte rozporządzenie. (Dnia 8 Maja 1834 roku.)

НАЙЯВНІЕШЫЙ ПАҢ, на skutek zapytania Dowódcy Oddzielnego Kaukaskiego Korpusu: jak postępować z uwolnionemi od służby wojskowej niższych rang Kozakami Małorossyyskimi, którzy stawili się na Czarnomorzju dla połączenia się ze swymi familiami, przesiedlonemi tam z rozporządzenia Rządu, NAYWYŻEY rozkazał raczył: pomienionych rang niższych kozaków osadzić na gruntach Czarnomorskiego woyska przy krewnych, i, zapisawszy do liczby odstawnych Kozaków, nie używać do żadnych powinności, przez wzgląd wysłużenia przez nich w regularney służbie naznaczonego 25-letniego terminu. Dzieci zaś tych rang niższych płci męskiej, urodzone przed odstawką, zostawić w liczbie wojskowych kantonistów, tych zaś, którzy narodzą się po odstawce, zapisywać do zgromadzenia Czarnomorskiego woyska. Wspólnie z tém Jego Cesarska Mość postanowił raczył: wyżej pomieniony NAYWYŻEY rozkaz przyjąć za stałe prawidło i na czas przyszły w podobnych zdarzeniach. (Dnia 10 Maja 1834 roku.)

Rządzący Senat w Czasowem Powszechnem Zebraniu słuchali: naprzód, przełożoney przez P. Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa dla należytego wypełnienia NAYWYŻEY zatwierdzoney opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Ekonomii, rozważywszy доклад czasowego Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, w sprawie o sztrafie z kupieckiej żony Czetwierskiej za trzymanie na usługach dworskiego człowieka Wasilewa, i uznając wniosek Rządzącego Senatu sprawiedliwym, postanowił доклад onego utwierdzić.“ Na autentyku napisano: „Jego CESARSKA Mość opinia, jaka nastąpiła w Departamencie Ekonomii Rady Państwa w sprawie o sztrafie z kupieckiej żony Cze-

чество вослѣдовавшее въ Департаментъ Экономическаго Государственнаго Совѣта мнѣніе по дѣлу о штрафѣ съ купеческой жены Четвериковой за держаніе въ услугахъ двороваго человека Васильева, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписаль: за Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Николай Мордвиновъ. 29-го Марта 1834 года. И ввѣривъ справку, по которой оказалось, что означенный докладъ поднесенъ былъ отъ Временнаго Общаго Собранія въ такой силѣ: Изъ дѣла видно: 1-е. Московское Губернское Правленіе, рассмотрѣвъ по иску двороваго человека Фомы Васильева, объ освобожденіи его съ семействомъ изъ владѣнія купчихи Четвериковой, дѣло, 31 Мая 1826 года заключило: На основаніи указовъ 1816 Октября 24-го и 1823 годовъ Апрѣля 10 числа, дворовому человеку Васильеву съ семействомъ дать свободу, а Четверикову за держаніе сего семейства въ услугахъ въ противность оныхъ указовъ подвергнуть, по силѣ указа 1823 года, штрафу, и объ исполненіи сего предписало тамошней Управѣ Благочинія 17-го Іюля того же 1826 года. Четверикова, въ принесенной 2-го Сентября 1826 года жалобѣ Правительствующему Сенату объясняя, что означенный человекъ находился у нее въ услуженіи по кормежнымъ видамъ, и что она, хотя поставляла сіе на видъ Губернскому Правленію, токмо оное отъ 30 Іюля подтвердило Управѣ о немедленномъ исполненіи прежняго своего предписанія. 7-й Департаментъ Сената, вхлѣвъ по сей жалобѣ Четвериковой въ рассмотрѣніе дѣла сего и признавая опредѣленіе Губернскаго Правленія правильнымъ, объ исполненіи онаго 16-го Сентября 1827 года предписалъ тому Правленію. Послѣ чего въ 1829 году 1 Департаментъ Сената, по просьбѣ купчихи Четвериковой о сложеніи съ нее по Всемилоствѣйшему 22 Августа 1826 года Манifestу положеннаго Губернскимъ Правленіемъ штрафа, рассуждая, что какъ опредѣленіе Правленія, признанное 7 Департаментомъ Сената правильнымъ, состоялось и учинено о приведеніи онаго въ исполненіе предписаніе до состоянія Всемилоствѣйшаго Манifestа 22-го Августа 1826 года, коимъ всѣ преступленія, по дѣлу изданія онаго содѣяныя, исключая смертоубійства, разбоя, грабежа и лихоимства, прощены, то, основываясь на семъ Манifestѣ, 1 Департаментъ Сената заключилъ: купчиху Четверикову отъ платежа положеннаго на нее штрафа освободить, а деньги, какія по сему случаю съ нее ко взысканію исчислены, со счета сложить. А 19-го Мая 1831 послѣдовало Высочайшее повелѣніе рассмотреть упомянутыя послѣдовавшія въ 7 и 1 Департаментахъ Сената рѣшенія въ Общемъ Собраніи Правительствующаго Сената. 2-е. Г. Министръ Финансовъ, по поводу представленія Калужской Казенной Палаты, о сложеніи по тамошней Губерніи, съ разныхъ лицъ штрафныхъ денегъ, опредѣленныхъ мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 10-го Апрѣля 1823 года за неправильное владѣніе крестьянами и дворовыми людьми, представилъ Правительствующему Сенату, что онъ Г. Министръ Финансовъ, имѣя въ виду, что по точной силѣ Высочайше утвержденного 2-го Апрѣля 1827 года мнѣнія Государственнаго Совѣта, распубликованнаго въ указѣ Сената 2-го Мая того же года, штрафныя деньги за неправое владѣніе дворовыми людьми и крестьянами уничтожаются въ такомъ только случаѣ, когда приговоры объ оныхъ до изданія Манifestа 22-го Августа 1826 года не вошли еще въ законную силу, то есѣ не были объявлены подсудимымъ, — полагають: въ разрѣшеніе представленія Калужской Казенной Палаты, дать знать какъ оной, такъ и всѣмъ прочимъ Палатамъ, чтобы въ сложеніи означенныхъ штрафныхъ денегъ руководствовались онѣ правилами указа 27-го Мая 1827 года. Правительствующаго Сената 1-й Департаментъ, признавая таковое мнѣніе Г. Министра Финансовъ правильнымъ и съ силою мнѣнія Государственнаго Совѣта 2-го Апрѣля 1827 сообразнымъ, положилъ оное утвердить; но какъ оное заключаетъ въ себѣ поясненіе закона и притомъ подобно настоящему предмету дѣло вошло уже въ рассмотрѣніе Общаго Собранія, то, не приводя такового своего положенія, на основаніи указа 15-го Декабря 1763 года въ дѣйствіе, внесъ въ Общее Собраніе, для совокупнаго съ дѣломъ купчихи Четвериковой рассмотрѣнія. — По соображеніи вышеизложенныхъ обстоятельствъ, Временное Общее Собраніе Правительствующаго Сената находить: по первому предмету о положенномъ на купчиху Четверикову штрафѣ, что какъ постановленіе Московскаго Губернскаго Правленія, опредѣляющее съ нее взысканіе положеннаго мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 10-го Апрѣля 1823 года штрафа, предписано было къ исполненію и объявлено Четвериковой до

твиериковой заzymanie на услугахъ дворского чзловка Васильева, Найвызше утвердзиіі рачыі і розказалъ wypeініі. Подписалъ: за Презыдента Рады Паіства Николай Мордвинов. Дня 29 Марца 1834 року. І powtore sprawkę, z ktorey okazało się, że pomieniony доклад podany był od Czasowego Powszechnego Zebrania w takiej mocy: Ze sprawy widno: 1) Moskiewski Rząd Gubernialny, rozważywszy z powodu poszukiwania dworskiego człowieka Tomasza Wasiljewa, względem oswobodzenia jego z familią zpod władania kupcowey Czetwierykowej, sprawę, dnia 31 Maja 1826 roku uczynił wniosek: Na zasadzie ukazów 1816 roku dnia 24 Października i 1823 roku dnia 10 Kwietnia, dworskiemu człowiekowi Wasilewu z familią dadz swobodę, Czetwierykową zaś za trzymanie tej familii na usługachъ wbrew pomienionym ukazom, skazać, na mocy ukazu 1823 roku, na sztraf, i o wypeіnieniu tego zalecono tamecznemu Urzędowi Policyjnemu dnia 17 Lipca tegoż 1826 roku. Czetwierykowa w zanieśionej 2go Września 1826 roku skardze do Rządzącego Senatowi, objaśniając, że pomieniony człowiek znajdował się u niej na usługachъ za świadectwem na przeżywienie, i że, chociaż ona przywozдила to na uwagę Rządowi Gubernialnemu, tylko takowy pod dnim 30 Lipca ponowił Zarządowi Policyjnemu względem niezwłocznego wypeіnienia poprzedniego swojego zalecenia. 7my Departament Senatowi, wchodząc stosownie do tej skargi Czetwierykowej w rozpoznanie tej sprawy i uznając wyrok Gubernialnego Rządu za sprawiedliwy, względem wypeіnienia onego dnia 16 Września 1827 roku zalecił temu Rządowi. Po czym w 1829 roku iszy Departament Senatowi, na prośbę kupcowey Czetwierykowej o złożeniu z niej na mocy Naymilszyciejszego z dnia 22 Sierpnia 1826 roku Manifestu, nałożonego przez Rząd Gubernialny sztrafu, zważając, że jak wyrok Rządu, uznany przez 7my Departament Senatowi za sprawiedliwy, nastal i uczyniono względem przeprowadzienia onego do skutku zalecenie przed wydaniem Naymilszyciejszego Manifestu z dnia 22 Sierpnia 1826 roku, którym wszystkie przestępstwa, do dnia nastania onego zdziałane, wyjąwszy zabójstwa, rozboje, łupieztwa i przekupstwa, przebaczone zostały; zaszczając się przeto na tym Manifestcie, iszy Departament Senatowi uczynił wniosek: kupcową Czetwierykową od płacenia nałożonego na nią sztrafu oswobodzić, pieniądze zaś, jakie z tej przyczyny od niej do uzyskania wyznaczone były, z rachunku wykreslić. Dnia zaś 19 Maja 1831 roku nastąpił Найвызшы розказ pomienione wyroki 7go i 1go Departamentów Senatowi przezyrzyć w Powszechnem Zebraniu Rządzącego Senatowi. 2re P. Minister Skarbu, z powodu przedstawienia Kałuzkiej Izby Skarbowey, o zdjęciu w tameczney Gubernii z różnych osób sztrafowych pieniędzy, naznaczonych opinią Rady Państwa z dnia 10 Kwietnia 1823 roku, za prawu przeciwne władanie włościanami i ludźmi dworskimi, przedstawil Rządzącemu Senatowi, że P. Minister Skarbu, mając w uwadze, i że wedle istotney mocy Найвызше затwierdzoney dnia 2 Kwietnia 1827 roku opinii Rady Państwa, rozpublikowanej w ukazie Senatowi z dnia 2 Maja tegoż roku, sztrafowe pieniądze za nieprawne władanie dworskimi ludźmi i włościanami kassują się w takim tylko razie, kiedy wyroki o nich nastal przed wydaniem Manifestu z dnia 22 Sierpnia 1826 roku nie weszły jeszcze w moc prawną, to jest, nie były objawione osądzonym, — mniema: dla rozwiązania przedstawienia Kałuzkiej Izby Skarbowey, dadz wiedzieć, tak jey, jako też wszystkim innym Izdom, ażeby w zdeymowaniu pomienionych sztrafowych pieniędzy przewodniczyły się one prawidłami ukazu z dnia 27 Maja 1827 roku. iszy Departament Rządzącego Senatowi, uznając takową opinią P. Ministra Skarbu za sprawiedliwą i z mocą opinii Rady Państwa z dnia 2 Kwietnia 1827 roku zgodną, postanowił oną zatwierdzić; lecz gdy ona zawiera w sobie objaśnienie prawa, a przytém podobna do obecnego przedmiotu sprawa weszła już pod rozwaгę Powszechnego Zebrania, nieprzyrowadzając więc takowego swego postanowienia, na zasadzie ukazu z dnia 15 Grudnia 1763 roku do skutku, wniosł do Powszechnego Zebrania, dla wspólnego ze sprawą kupcowey Czetwierykowej przezyrzenia. — Po rozważeniu wyżej pomienionych okoliczności, Czasowe Powszechne Zebranie Rządzącego Senatowi znajduje: co do pierwszego przedmiotu o nałożonym na kupcową Czetwierykową sztrafie, że gdy postanowienie Moskiewskiego Gubernialnego Rządu, naznaczające z niej uzyskanie nałożonego opinii Rady Państwa z dnia 10 Kwietnia 1823 roku sztrafu, zalecone było do wypeіnienia i objawione Czetwierykowej przed wydaniem Naymilszyciejszego Manifestu z dnia 22 Sierpnia 1826 roku; zaś Найвызше затwierdzoną dnia 2 Kwietnia 1827 roku opinią Rady Państwa postanowiono: że przebaczenie, darowane mocą Naymilszyciejszego Manifestu z dnia 22 Sierpnia 1826 roku w iszym punkcie, odnosi się do tych osądzonych, którym

состоянія Всемилостивѣйшаго Манифеста 22-го Августа 1826 года; Высочайше же утвержденнымъ 2-го Апрѣля 1827 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта постановлено: что прощеніе, даруемое силою Всемилостивѣйшаго Манифеста 22-го Августа 1826 года въ 1 пунктъ, относится къ тѣмъ подсудимымъ, коимъ до изданія сего Манифеста послѣдовавшій обвинительный приговоръ не былъ еще объявленъ; то по точной силѣ сего постановленія на Четверикова не можетъ быть избавлена отъ положеннаго штрафа, и потому полагаетъ: предписать привести упомянутое опредѣленіе Московскаго Губернскаго Правленія, утвержденное 7 Департаментомъ Правительствующаго Сената, взысканіемъ того штрафа, въ исполненіе. Относительно же втораго предмета, въ разрѣшеніе представленія Калужской Казенной Палаты, Временное Общее Собраніе полагаетъ, согласно мнѣнію Г. Министра Финансовъ, принятому и 1 Департаментомъ Правительствующаго Сената, постановить: чтобы Казенныя Палаты въ сложеніи положенныхъ за неправильное владѣніе крестьянами и дворовыми людьми на лица, дворянскаго права неимѣющихъ, штрафовъ, руководствовались правилами указа 2-го Мая 1827 года; и на приведеніе сего постановленія, какъ заключающаго въ себѣ поясненіе закона, въ исполненіе, на основаніи указа 15-го Декабря 1763 года, испросить Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе всеподданнѣйшимъ докладомъ. (Мая 17-го дня 1834 года.)

Мая 10-го дня 1834 года. *О предписаніи всѣмъ Уголовнымъ Палатамъ, чтобы онѣ по предмету удостовѣренія жалованья Чиновниковъ, изъ служащихъ по выборамъ, бывшихъ подъ судомъ и оправданныхъ, руководствовались Высочайше утвержденнымъ положеніемъ Комитета Г. Министровъ 15-го Февраля 1832 и 25-го Апрѣля 1833 годовъ.*

— Мая 10-го дня 1834 года. *О признаваніи Карла Тома Австрійскаго Консуломъ въ Одессѣ.*

— Мая 10-го дня 1834 года. *О распубликованіи правилъ о наградныхъ деньгахъ за тембуруемыя суда. (Сен. В.)*

Архіепископъ горы Оаворской, Героевъ, по Высочайшему соизволенію присланный въ Россію отъ Патріарха Іерусалимскаго Аѳанасія, для собиранія милостины въ пользу живоноснаго Гроба Господня, которому по бѣдственнымъ обстоятельствамъ тѣхъ мѣстъ, въ нынѣшнемъ времени, крайне нужна скорая и значительная помощь, отъѣзжаетъ отсюда въ непродолжительномъ времени въ Москву, гдѣ и остановится на Іерусалимскомъ подворьѣ, что у Крымскаго Брода. Извѣщая о семъ всѣхъ чадъ Православной Церкви, онъ проситъ тѣхъ, которые пожелаютъ оказать благочестивое усердіе свое въ семъ обществѣ для Христіанъ дѣлъ, присылать къ нему подаянія свои въ Москву. Имена пожертвовавшихъ будутъ вписаны въ книгу для поминованія ихъ надъ Святымъ Гробомъ Господнемъ. (Спб. В.)

Нарва, 24-го Мая.

Сего числа по полудни въ 4 часу, Его Императорское Высочество Великій Князь МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ, изволилъ прибыть изъ С. Петербурга на здѣшнюю почтовую станцію, и немедленно отправился за двѣ версты отсюда, по Рижской дорогѣ, для осмотра квартирующаго въ городѣ Нарвѣ Гренадерскаго Его Величества Короля Прусскаго полка; по возвращеніи своемъ, Его Высочество того же числа по полудни въ 8½ часовъ, благополучно изволилъ отправиться въ обратный путь свой по тракту къ С. Петербургу. (Спб. В.)

Кишиневъ, 18-го Мая.

15-го числа, въ половинѣ 6 часа по полудни городъ нашъ обрадованъ былъ пріѣздомъ Господина Новороссійскаго и Бессарабскаго Генералъ-Губернатора Графа М. С. Воронцова. Его Сіятельство въ тотъ же день осмотрѣлъ строящійся здѣсь Соборъ и нѣкоторыя другія зданія, а также фонтанъ и мѣсто за городомъ, назначенное для конской скачки; 16-го числа поутру, въ 10 часу, посетилъ онъ Преосвященнаго Архіепископа Димитрія и принималъ Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ, Дворянство и купечество; а въ 10 часовъ открылъ Областныя Собранія. Того же числа, въ 7 часовъ вечера, Его Сіятельство выѣхалъ въ мѣстечко Скулины, а сего дня въ полночь возвратился обратно сюда.

— Съ 20-го Апрѣля не было здѣсь совсѣмъ дождя и отъ жаровъ, доходившихъ до 27 градусовъ, начала желтѣть трава и даже озимый хлѣбъ; на яровые же посѣвы не было почти никакой надежды, и хотя сильныя вѣтры иногда наносили небольшія облака, но

до выданія tego Manifestu ostateczny, jaki o nich nastąpił wyrok, nie był jeszcze objawiony; przeto wedle istotnej mocy tego postanowienia pomieniona Czwierkowna nie może być wyjęta od pomienionego sztrafu, a przeto mniema: zalecić, przywieść pomieniony wyrok Moskiewskiego Gubernialnego Rządu, zatwierdzony przez 7my Departament Rządzącego Senatu, uzyskaniem takowego sztrafu, do skutku. Co się zaś tyczy drugiego przedmiotu, dla rozwiązania przedstawienia Kałużskiej Izby Skarbowej, Czasowe Powszechne Zebranie mniema, zgodnie z opinią P. Ministra Skarbu, przyjętą także przez 1szy Departament Rządzącego Senatu, postanowić: ażeby, Izby Skarbowe w zdejmowaniu nałożonych za nieprawne władcianami i dworskiemi ludźmi na osoby, praw dworzanstwa niemające, sztrafów, przewodniczyły się prawidłami ukazu z dnia 2 Maja 1827 roku; i na przyprowadzenie tego postanowienia, jako zawierającego w sobie objaśnienie prawa, do skutku, na zasadzie ukazu z dnia 15 Grudnia 1763 roku, upraszać o Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie przez nayspodanniejszy доклад. (Dnia 17 Maja 1834 roku.)

Dnia 10 Maja 1834 roku. *O zaleceniu wszystkim Izdom Kryminalnym, ażeby one w przedmiocie wypłacania pensyi Urzędnikom, służącym z wyborów, którzy zostawali pod sądem i zostali usprawiedliwieni, przewodniczyły się Najwyżey zatwierdzonemi postanowieniami Komitetu PP. Ministrów z dnia 15 Lutego 1832 i 25 Kwietnia 1833 roku.)*

— Dnia 10 Maja 1834 roku. *O uznawaniu Karola Toma Austriackim Konsulem w Odessie.*

— Dnia 10 Maja 1834 roku. *O rozpublikowaniu prawideł o nagrodach pieniężnych za odnawianie statków. (G. S.)*

Arcy-Biskup góry Tabor Hieroteus, za Najwyższim zezwoleniem przystany do Rosyi przez Patryarchę Jerozolimskiego Atanazego, dla zbierania ofiar dla Grohu Chrystusowego, dla którego w nieszczęśliwych okolicznościach tych mieysc w czasach terazniejszych, potrzebna jest bardzo rychła i znaczna pomoc, wyjedzie stąd wkrótce do Moskwy, gdzie stanie w w Jeruzalemskim dziedzińcu, przy Krymskim-Brodzie. Uwiadamiając o tém wszystkie dzieci Prawowierney cerkwi, prosi tych, którzy zechcą okazać pobożną gorliwość swą w tej powszechney dla Chrześcian sprawie, przysyłać do niego ofiary swoje do Moskwy. Imiona ofiarujących będą zapisane do księgi dla wspomnienia ich u Świętego Grobu Pańskiego.

Narwa, dnia 24 Maja.

Dzisiaj po południu o godzinie 4tej, Jego Cesarzowska Wysokość Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ, przybył z Sankt-Petersburga do tutejszey stacyi pocztowej, i niezwłocznie wyjechał o dwie stady wiorsty, na drogę ryżką, dla obejrzenia kwaternującego w mieście Narwie Grenadyerskiego półku Najjaśniejszego Króla Pruskiego; za powrotem swym Jego Wysokość tegoż dnia po południu o pół do 9tej, szczęśliwie raczył udać się w podróż na powrót traktem do St. Petersburga. (G. S. P.)

Kiszeniew, 18 Maja.

D. 15 t. m. o pół do 6tej z południa, miasto nasze uradowane zostało przybyciem Pana Noworossyjskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora, Hrabi M. S. Woroncowa, który tegoż dnia obejrzał budujący się tu Sobor i niektóre inne gmachy, także fontannę i mieysce, za miastem, przeznaczone na wyścigi konne; d. 16go zrana, o godzinie 10tej, odwiedził Przenaywielebniejszego Arcy-Biskupa Demetriusza i przywitał Urzędników Wojskowych i Cywilnych, Dworzan i kupców; a o godzinie 10tej otworzył Radę Obwodową. Tegoż dnia, o godzinie 7 wieczorem, Hrabia wyjechał do miasteczka Skulan, a dziś o północy tu powrócił.

— Od 20go Kwietnia nie było tu całkiem deszczu i od upałów, 27miu stopni dochodzących, zaczęła żółknąć trawa, a nawet zboże ozime; z jarzynnych zaś posiewów żadney już nie było nadziei, i chociaż silne wiatry niekiedy nanosiły niewielkie chmury, ale deszcz

дождь шель не долго, и тотъ же вѣтръ разгонялъ тучи; наконецъ 15-го числа сего мѣсяца поутру небо обложилось густыми облаками и вскорѣ пошелъ сильный дождь, продолжавшійся около двухъ часовъ; зелень оживилась, а вмѣстѣ съ тѣмъ оживла въ сердцахъ здѣшнихъ жителей и надежда на благодатную жатву. Вчера опять шелъ сильный дождь въ продолженіе 3-хъ часовъ сряду. (Снб. В.)

Одесса, 15-го Мая.

Е. С. Г. Новороссійскій и Бессарабскій Генераль-Губернаторъ, Графъ М. С. *Воронцовъ*, выѣхалъ отсюда въ Бессарабію, вчера вечеромъ.

— Маршалъ *Мармонтъ*, Герцогъ Рагузскій, вмѣстѣ съ Е. С. Графомъ *Виттомъ*, отправился вчера утромъ въ военныя поселенія Херсонской Губерніи; онъ возвратится сюда чрезъ нѣсколько дней. Въ послѣднюю Пятницу, Маршалъ былъ на смотрѣ войскъ, происходившемъ на обширной равнинѣ, не вдалекѣ отъ малаго фонтана. Въ Субботу, 12-го Мая, Герцогъ присутствовалъ на блистательномъ балѣ, данномъ для него Г. Новороссійскимъ и Бессарабскимъ Генераль-Губернаторомъ. Балъ окончился далеко за полночь.

— 18-го числа. Вчера у насъ опять былъ дождь. Продолжающаяся здѣсь нѣсколько дней свѣжесть температуры позволяетъ надѣяться, что и въ нашихъ окрестностяхъ въ послѣдніе дни выпадали дожди. По извѣстіямъ изъ Франціи и Италіи тамъ также шли дожди, но въ нѣкоторыхъ мѣстахъ опасаются, чтобы они не были уже бесполезны по позднему времени, и чтобы излишнее количество оныхъ не повредило жатвъ. (Снб. В.)

В и л н а.

Сборъ подацій, во время Страстной и Свѣтлой Недѣль, равномерно какъ и въ прошедшіе годы, доставилъ немалое вспомошествованіе бѣднымъ сего города. Нѣкоторыя благотворительныя Дамы приняли на себя трудъ ходить по домамъ съ просьбою подацій. Вотъ плоды ихъ ревностнаго исполненія сей христіанской обязанности:

Е. С. Графини *Фелиціи Платеръ* — 63 черв. 140 рублей ассигнаціями и 72 рубля серебромъ, и того по курсу на серебро 292 р.

Е. С. Графини *Забблло*, урожденной *Ваврецкой*, жены Каммергера и бывшаго Виленскаго Губернскаго Предводителя Дворянства 300 р.

Е. С. жены *Хорунжіи Фаца*, урожденной Графини *Солтанъ* — 17 червонцевъ, 25 рублей ассигнаціями и серебромъ 109 рублей 37½ копѣекъ, и того по курсу на серебро 165 р. 47½ к. с.

Г-жи *Сидоровицъ* — 10-тирублевой имперіалъ 1, 5-тирублевыхъ полуимперіаловъ 2, червонцевъ 38, ассигнаціями 160 рублей, Польскую ассигнацію на 5 золотыхъ 1, и разною монетою 337 рублей 52½ копѣйки серебромъ, и того по курсу на серебро 512 р. 47½ к. с.

Общій сборъ подацій въ семь году въ продолженіе Страстной и Свѣтлой Недѣль составляетъ 1269 р. 95 к. с.

Виленское Благотворительное Общество, долгомъ поставляеть, доводитъ о семъ до всеобщаго свѣдѣнія, изъявить именемъ бѣдныхъ, чувствительнѣйшую благодарность, какъ достопочтеннѣйшимъ Особамъ трудами коихъ собрана помянутая сумма, такъ и благотворительной Виленской Публикѣ, которая, никогда не отказываясь отъ вспомошествованія и пособій бѣднымъ, и на сей разъ щедрыми своими пожертвованіями значительно умножила настоящій сборъ подацій.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 11-го Іюня.

Е. К. Высочество, Князь *Вильгельмъ Албертъ*, 9-го Іюня протѣхалъ чрезъ *Штетинъ* на пути въ С. Петербургъ. (Г. С.)

А в с т р і я.

Вѣна, 23-го Мая.

15-го числа скончался въ Зарѣ тамошній Коммендантъ, Генераль-Маіоръ *Фонъ Шарлахъ*.

— Пишутъ изъ Далмаціи, что 14-го с. м. происходило тамъ торжественное молебствіе о дождѣ. Поля совершенно высохли, и жаръ становится день отъ дня несноснѣе. (Снб. В.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 31-го Мая.

Дворъ обращаетъ особенное вниманіе на движеніи партіи *Тори* въ Англіи, что по видимому сильно его безпокоитъ.

рвалъ не долго, и тенѣ вѣтръ разпедзатъ чмұры; на-
тоніес d. 15го tego mіesіаса zrana niebo pokryło się
ciemnymi chmurami, i rychło padadź zaczął deszcz wiel-
ki, który trwał około dwóch godzin; odżyła zieloność, i
razem z tѣm odżyła w sercach tuteyszych mieszkan-
ców nadzieja błogosławionego żniwa. Wczora znowu spadł
deszcz mocny, przez 3 godziny ciągle trwający. (G.S.P.)

Одесса, дня 15 Мaja.

JW. Pan Noworossyyski i Bessarabski Jenerał-Gubernator, Hrabia M. S. *Woroncow*, wyjechał ztąd co Bessarabii, wczora wieczoremъ.

— Marszałek *Marmont*, Xiążę Raguzy, razem z JW. Hrabią *Witem*, wyjechał wczora rano do osad wojskowych Gubernii Chersońskiej; za kilka dni powróci. W ostatni Piątek, Marszałek był na przeglądzie wojsk, który odbył się na rozległej równinie, nie daleko małej fontanny. W Sobotę 12go Maja, Xiążę znajdował się na świetnym balu, danym dla niego przez P. Noworossyyskiego i Bessarabskiego Jenerał-Gubernatora. Bal przeciągnął się długo po północy.

Dnia 18. Wczora u nas znowu był deszcz. Trwająca tu od kilku dni świeżość temperatury dozwala mieć nadzieję, że i w naszych okolicach w ostatnich dniach deszcze spadły. Podług wiadomości z *Francyi* i *Włoch*, tam takież deszcze padały, ale w niektórych miejscach z bojaźnią wnoszą, że już one nie będą przydatne dla spóźnionego czasu, i żeby zbyteczność ich nie zaszkodziła żniwom. (G. S. P.)

W i l n o.

Tegoroczna Wielkonocna Kwesta, podobnie jak w latach przeszłych, uczyniła znaczną pomoc ubogim tego miasta. Zbierały ją Szanowne Damy z niepospolitą gorliwością i poświęceniem się. Szczególne zbiory Dam są następane:

JW. Felicja Hrabini *Platerowa* zebrała czerwonych złotych 65, rubli assygnacyjnych 140, i srebrem rubli 72, w ogóle po redukcji rubli sreb. 292

JW. Hrabini z *Wawrzeckich Zabiełłowa*, *Kamerherowa*, b. *Marszałkowa Guberniska* 300

JW. z *Hrabiów Soltanów Chorażyna Faszczowa* czerwonych zł. 17, rubli assygnacyjnych 25, i srebrem rubli 109 kop. 37½, po redukcji rubli sr. 165 kop. 47½.

W. *Sidorowiczowa*, *Regentowa*, *Imperyat* 10 rublowy 1, *Imperyatow* 5cio-rublowych 2, czerwonych zł. 38, rubli assygnacyjnych 160, assygnacya polska 5 złotych 1, i w różney monecie rubli sr. 337, kop. 52½, po redukcji na srebro, rubli sr. 512 kop. 47½.

Ogólny zbiór tegoroczny kwesty Wielkonocney czyni rubli sreb. 1,269 kop. 95.

Towarzystwo Dobroczynności, podając o tѣm do wiadomości powszechney, w imieniu ubogich składa winne podziękowanie, tak Szanownym Damom, których staraniem summa ta zebrana została, jako też dobroczynney Publiczności *Wileńskiej*, która, nawykła nie odmawiać nigdy wsparcia i pomocy ubogim, hojnymi ofiarami swemi zbiór tegoroczney kwesty znacznie zwiększyła.

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, dnia 11 Czerwca.

J. K. W. Xiążę *Wilhelm Woyciech*, przejeżdżał d. 9 przez *Szczecin*, w podróży swojej do *Petersburga*. (Gaz. Codz. War.)

A u s t r y a.

Wiedeń, dnia 23 Maja.

15 t. m. umarł w *Zarze* tameczny Komendant, Jenerał Major *von Scharlach*.

Z *Dalmacyi* piszą, że 14 t. m. odbyły się tam uroczyste modły o deszcz. Pola zupełnie wyschły, i upały codziennie stają się nieznośniejszymi. (G.S.P.)

F r a n c y a.

Paryż, dnia 31 Maja.

Dwór zwraca szczególną uwagę na poruszenia stronnictwa *Torysów* w *Anglii*, co go podobno mocno zatraża.

— Одна из газет утверждает, что *Донъ-Мигуэль* сдался.

3-го Июня.

Мы узнали, что Папа поручил Священнику *Розавенз*, Иезуиту, опровергнуть сочинение Священника *де Ламенне* в ответъ, приличномъ цѣли.

— *Constitutionnel* утверждает, что въ Англіи вооружаютъ теперь 10 линейныхъ кораблей отъ 100 до 120 пушекъ, кои будутъ отправлены для усиленія эскадры, стоящей близъ Мальты.

5-го Июня.

Журналъ *Europe centrale*, издаваемый въ Женевѣ, помѣстилъ письмо Генерала *Бурмона*, въ концѣ коего онъ говоритъ, что не можетъ полагать, будто бы Французское Правительство требовало удаленія его отъ границъ, когда онъ имѣетъ право возвратиться во Францію, и что правомъ симъ онъ вскорѣ намеренъ воспользоваться.

— Въ теченіе сей недѣли ожидаютъ въ Парижѣ прибытія Генерала *Мины*, который уже выздоровѣлъ и рѣшился воспользоваться всепрощеніемъ, обнародованнымъ Испанскимъ Правительствомъ.

— Испанскій Посланникъ подавъ здѣшнему Двору официальную ноту, относительно того, чтобы воспрещено было Испанскимъ Карлистамъ жить въ департаментахъ смежныхъ съ симъ Государствомъ.

— Банкиръ *Ротшильдъ* получилъ, не только чрезъ Лондонъ, но и чрезъ *Мадридъ* извѣстіе, что оба Инфанты *Д. Карлосъ* и *Д. Мигуэль* оставили полуостровъ; потому, извѣстіе сіе не подлежитъ сомнѣнію. Носится слухъ, что теперь Испанія намерена требовать у Португалліи войскъ для возстановленія спокойствія въ Вискайскихъ областяхъ и что сіе будетъ поручено Генералу *Салданга*, командующему корпусомъ изъ 10,000 чел. Дона Мигуэля не прежде отпустили изъ полуострова, пока онъ не отдастъ въ присутствіи Генерала *Салданга* вѣкъ драгоцѣнностей Короны.

8-го Июня.

Министръ Морскихъ силъ разослалъ во всѣ гавани циркуляръ съ предписаніемъ, безпрестанно набирать матросовъ и отправлять въ *Тулонъ* всѣхъ возвращающихся изъ путешествій на морѣ. Возобновлено также повелѣніе, чтобы корабли въ гаваняхъ были готовы къ отплытію, лишь только данъ будетъ сигналъ.

— *Messenger* говоритъ, что приготовленія, дѣлаемыя Портою, заставляютъ полагать, что она намерена приступить къ рѣшительнымъ дѣйствіямъ противу Вице-Короля Египетскаго.

— Для вдовствующей Испанской Королевы заказанъ въ *Лионѣ* торжественный нарядъ, въ которомъ она откроетъ засѣданія Кортесовъ. (G. C.)

— Изъ *Лиона* отъ 21-го числа п. м. пишутъ: „Сегодня съ семи часовъ утра часть нашего города была занята военною силою. Отряды пѣхоты стояли на площади Белькуръ, на дворѣ Архіепископскаго дворца и на площади Св. Іоанна. Входы въ присутственную залу Суда Исправительной Полиціи были охраняемы нѣсколькими ротами. На Тильзитскомъ мосту были поставлены караулы. Всѣ сіи мѣры были приняты по случаю производства процесса нѣкоторыхъ жителей *Лиона*, обвиненныхъ въ связи съ тайными обществами. Обвиненные сознались, что они точно участвовали въ одномъ обществѣ, имѣвшемъ цѣлю не политику, но благотворительность. Судъ приговорилъ ихъ къ заключенію въ тюрьмѣ на нѣсколько мѣсяцевъ.“

— Мы донесли уже, что Испанскій Генераль *Одониль*, Графъ *Абисбаль*, скончался 17-го числа отъ апоплексическаго удара въ Монпелье. За нѣсколько дней до смерти онъ получилъ прискорбное извѣстіе, что сынъ его, взятый въ плѣнъ предводителемъ Карлистовъ *Сумалакаррегви*, имъ разстрѣлянъ. Графъ *Абисбаль* собирался отправиться въ Жирону, гдѣ ожидало его все семейство; говорятъ, что Королева намеревалась ввести ему начальство надъ Наварскимъ корпусомъ. Погребеніе тѣла его происходило 19-го числа. Гарнизонъ и всѣ высшіе чиновники находились притомъ.

— Въ Руанѣ избранъ въ Офицеры національной гвардіи, извѣстный легитимистъ Г. Эдуаръ Вальшъ, сотрудникъ въ изданіи Нормандской газеты. Въ министерской газетѣ сего города протестуютъ противъ сего выбора, утверждая, что національная гвардія, учрежденная для защиты существующей монархіи, не можетъ быть подъ начальствомъ Офицера, обнародовающаго ежедневно въ газетахъ, что его искреннѣйшее желаніе состоитъ въ возстановленіи старшей линіи Бурбоновъ. (Сѣв. Пз.)

— *Gazette de France* надѣется, что будущая Палата Депутатовъ въ политическихъ мнѣніяхъ совершенно будетъ различествовать отъ предшествовавшей и что въ оной не будетъ ни Республиканцевъ, ни Легитимистовъ.

— Одна из газетъ утверждаетъ, что *Don Miguel* поддалъ się.

Дня 3, Czerwca.

Довидаujemy się, że Papież zlecił Xieǳu Rosaven, Jezuitcie, ażeby przez stosowną odpowiedź zbił pismo Xieǳa de Lamennais.

— *Constitutionnel* zapewnia, że w Anglii uzbrają tę chwilę 10 okrętów liniowych od 100 do 120 dział, które mają być przeznaczone na wzmocnienie stanowiska w Malecie.

Дня 5.

Дзiе́нникъ, *Europe centrale*, wychodzący w Genewie, umieścił pismo Jenerała Bourmont, w końcu którego tenże powiada, iż nie może przypuszczać, ażeby Rząd francuzki domagał się jego oddalenia od granicy, ponieważ służy mu prawo powrócenia do Francyi, co też niebawnie uczynić zamierza.

— Jenerał Mina spodziewany w Paryżu w ciągu bieżącego tygodnia, ponieważ już wyzdrowiał i postanowił korzystać z ogłoszonej przez Rząd Hiszpański amnestyi.

— Poseł Hiszpański podał urzędową notę Dworowi tutejszemu, ażeby nie dozwalało Karolistom Hiszpańskim mieszkać w departamentach, graniczących z tym krajem.

— Bankier Rotschild odebrał, nietylko przez Londyn, ale i przez Madryt, wiadomość, że obadwaj, Infanci Don Karlos i Don Miguel już odpłynęli z Półwyspu; zdaje się więc że ta wiadomość jest nieulegającą wątpliwości. Słychać dosyć głośnie, że teraz Hiszpania żądać będzie od Portugalii wojska posiłkowego na uspokojenie prowincyi Baskijskich i że Jenerał Saldanha otrzyma to przeznaczenie na czele 10,000 korpusu. Don Miguela niepierwiej puszczono z Półwyspu, dopóki nie złożył w ręce Jenerała Saldanhy wszystkich klejnotów Korony.

Дня 8.

Minister Marynarki rozesłał do wszystkich portów okolicznych z rozkazem, ażeby nie ustawano w werbowaniu marynków, a zaś odsyłano do Tulonu wszystkich z morza powracających żeglarzy. Ponowiono także polecenie, aby okręty w portach, były w pogotowiu do żegluzi za pierwszym dadz się mogącym znakiem.

— *Messenger* mniema, że, sądząc z przygotowań Porty, można wnosić, iż ma zamiar wystąpić czynnie przeciwko Wice-Królowi Egiptu.

— Dla owdowiałey Królowey Hiszpańskiej, zamówiono w Lugdunie ubiór paradny, w którym otworzy posiedzenia Korteżów. (Gaz. Codz.)

— Z *Lyonu* piszą pod dniem 21 z. m.: „Dzisiaj od godziny siódmej zrana, siła wojenna zajęła część miasta naszego. Oddziały piechoty stały na placu *Belcour*, na dziedzińcu pałacu Arcy-Biskupa i na placu Sв. Jana. Kilka rot osłaniało wejścia do sali Sądu Policyi Poprawczej. Na moście Tylżyckim były rozstawione stráže. Wszystkie te środki przedsięwzięto, z powodu odbywającego się procesu niektórych mieszkańców *Lyonu*, oskarżonych o związki z tajnymi towarzystwami. Oskarżeni wyznali, iż rzeczywiście należeli do jednego towarzystwa, którego atoli celem była nie polityka, lecz dobroczynność. Sąd skazał ich na osadzenie w więzieniu przez kilka miesięcy.

— Donieśliśmy już, że Jenerał Hiszpański *O'Donnel*, Hr. *Abisbal* umarł d. 17, tknięty apoplexyą w *Montpellier*. Na kilka dni przed śmiercią, otrzymał on smutną wiadomość, iż syn jego, wzięty w niewolę przez Naczelnika Karolistów *Zumalacarreguy*, został rozstrzelany. Hrabia *Abisbal* gotował się wyjechać do *Gironny*, gdzie go oczekiwała cała rodzina; mówią, iż Królowa miała zamiar polecić mu dowództwo nad Korpusem Nawarskim. Pogrzeb zwłok jego odbył się dnia 19. Garnizon i wszyscy wyżsi urzędnicy przy tém się znajdowali.

— W *Rouen* obrany został Oficerem Gwardyi Narodowej znany Legitymista P. *Edward Walsch*, Kollaborator gazety Normandzkiej. W gazecie ministeryalnej tego miasta umieszczono protestacyą przeciw temu wybraniu, utrzymując, iż Gwardya Narodowa, ustanowiona dla obrony istniejącej monarchii, nie może zostawać pod dowództwem oficera, codziennie ogłaszającego w gazetach, iż jego pierwszym i najszczerzszym życzeniem jest, widzieć przywróconą starszą linią Bурбоновъ. (P. P.)

— *Gazette de France* spodziewa się, że przyszła Izba Deputowanych w politycznych opiniach wcale różną będzie od poprzedzającej, i że nie będzie w niej ani Republikanów, ani Legitymistów.

— Въ самый день закрытія Палаты роздана была Депутатамъ вторая часть отчета Африканской Коммисіи. — Важнѣйшія статьи оной суть: проектъ таможеннаго управленія и устройство судебной части. — Губернатору назначено 100,000 фр. годоваго содержанія и сверхъ того предоставляется въ его распоряженіе цѣлый милліонъ, въ расходованіи коего онъ обязанъ отдать отчетъ.

— Здесь находится теперь множество Коммиссаровъ Бельгійскаго Правительства, для заключенія торговаго трактата.— Сомнительно однако, чтобы имъ удалось достигнуть цѣли своей, ибо Г. *Дюшатель* повидимому не намеренъ дѣлать никакихъ переменъ въ тарифѣ въ пользу Бельгійской торговли.

— Пишутъ изъ Тулона отъ 21-го с. м. Линійный корабль Несторъ возвратился вчера изъ Туниса. Цѣль Посольства его состояла въ слѣдующемъ: Французское Правительство, увѣдомая, что Тунисскій Бей постоянно помогалъ Бѣю Константинскому всякаго рода военными снарядами, — немедленно отправило линійный корабль Несторъ въ Тунисскую гавань, для истребованія отъ Бей отчета въ таковыхъ непріязненныхъ поступкахъ. Бей обѣщался дать Франціи все возможное удовлетвореніе. Говорятъ, что Капитану Нестора дано было повелѣніе, въ случаѣ упорства Бей, употребить силу для убѣжденія его. (Снб. В.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 24-го Мая.

Изъ Оксфорда пишутъ, что Паганини требуетъ 1,000 фунт. стерл. (25,000 руб.) за содѣйствіе свое на музыкальномъ праздникѣ, который назначено дать при введеніи Герцога Веллингтона въ должность Канцлера тамошняго Университета.

— Слухъ, распространенный Парижскими газетами объ опасной болѣзни Англійскаго Короля, побудилъ издателей газеты Times напечатать слѣдующее: „О безразсудномъ объявленіи, помѣщаемомъ нами здѣсь, мы бы и не упомянули, если бы не полагали, что всякая черта національнаго характера какаго либо народа достойна вниманія. Мы не только не сомнѣваемся, что сей выдумкѣ повѣрили многіе на биржѣ, но и увѣрены, что каждое общество въ Парижѣ, изъ высшаго или низшаго круга, люди образованные или необразованные (за исключеніемъ, можетъ быть, двухъ или трехъ Членовъ Кабинета) по крайней мѣрѣ двое сутокъ вѣрили сей лжи. Странно, однако справедливо, что жители Парижа (хотя отъ насъ и не слишкомъ отдалены) столь же мало знаютъ объ Англіи и Англійскихъ постановленіяхъ, какъ и о внутренности Африки. Средства ознакомиться съ Англією весьма легки, но Французы ими пренебрегаютъ. Объ Англіи и Англичанахъ они имѣютъ сообщенное имъ какою либо педантомъ - Профессоромъ превратное мнѣніе, коего они ревностно придерживаются, не обращая ни малѣйшаго вниманія на его неосновательность.“ (Сбв. Пз.)

27-20 Мая.

Правительство наше, признавъ независимость республики Хили, отправило туда Полковника *Вальполя*, для заключенія торговаго трактата.

— Говорятъ, что въ предстоящемъ музыкальномъ торжествѣ, въ Вестминстерскомъ Аббатствѣ, Ихъ Величества явятся въ полной Королевской одеждѣ, а Директоры праздника будутъ въ Придворныхъ мундирахъ. (Смб. В.)

6-го *Июня.*

Уже и Придворная газета извѣстила объ окончательномъ опредѣленіи состава Министровъ. Вчера ГГ. *Рипонъ* и *Станлей* отдали Королю печати своихъ достоинствъ, который онъ ввѣрилъ въ засѣданіи кабинетнаго Совѣта послѣ того производившемся, ихъ преемникамъ, т. е. Графу *Карлию*, какъ Великому Канцлеру и Г. *Спрингз-Райсу*, какъ Статсъ-Секретарю Департамента Колоній; оба они въ томъ же Совѣтѣ, совершили обыкновенную присягу при вступленіи въ вышеупомянутыя должности. Тоже самое совершили Г. *Пулетъ-Томпсонъ*, назначенный Предсѣдателемъ Департамента Торговли, и Лордъ *Аукландъ* назначенный первымъ Лордомъ Адмиральтейства.

— Изъ Португалліи прибыли двѣ почты, кои одна-
ко жъ не привезли никакихъ важныхъ извѣстій, по-
тому, что прежде отправлены были изъ Лиссабона,
чѣмъ послѣдній пароходъ, доставившій извѣстіе о при-
ятіи Донъ-Мигуэлемъ предложенныхъ ему условій.
Изъ привезенныхъ 24-го Мая писемъ, мы только узна-
ли, что было покушеніе на жизнь *Донъ-Педро*, ко-
торое не имѣло желательнаго успѣха; когда онъ ѣхалъ
въ лѣтній замокъ *Рамалгао*, выстрѣлили въ него два
раза въ окрестностяхъ *Цинтра*, но преступники
скрылись. (G. C.)

— W samym dniu zamknięcia Izby rozdana była Deputowanym druga część zdania sprawy Komisji Afrykańskiej. Ważniejsze w niej artykuły są: projekt administracji celnej i urządzenie sądownictwa. — Gubernatorowi naznaczono 100,000 franków rocznego utrzymania i nadto oddaje się do jego rozrządzenia cały milion, z wydatków którego obowiązany jest zdatkować rachunek.

— Mnóstwo tu znajduje się teraz Kommissarzów Rządu Belgijskiego, dla zawarcia traktatu handlowego. — Wątpliwa jednak, ażeby się im udało cel swój osiągnąć, gdyż *P. Duchatel* nie myśli podobno robić żadnych odmian w taryffie dla dobra handlu Belgijskiego.

— Piszę z *Tulu* pod dniem 21 Maja. Okręt liniowy, *Nestor*, powrócił wczora z *Tunetu*. Celem poselstwa jego było: Rząd Francuzki, dowiedziawszy się, że Bey tunetański statecznie wspomagał Beja Konstantyny wszelkimi potrzebami wojennymi, — niezwłocznie wysłał okręt liniowy *Nestor* do portu tunetańskiego, dla zapotrzebowania rachunku z tych nieprzyjacielskich działań. — Bey przybiegał Francyi wszelkie, jak tylko można, zadosyćuczynienie — Mówią, że Kapitanowi okrętu *Nestora* dany był rozkaz, w razie oporu Beja, użyć ku jego przekonaniu siły. (G. S. P.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 24 Maja.

Piszą z *Oxforda*, iż *Paganini* żąda 1,000 funtów szterlingów (25,000 rubli assygn.) za należenie do obchodu muzycznego, jaki postanowiono wyprawić podczas instalacji *Xięcia Wellingtona* na urząd Kanclerza tamecznego Uniwersytetu.

— Wiść rozszerzona przez gazety paryżkie, o niebezpieczney chorobie Króla Angielskiego, pobudziła wydawców gazety *Times* wydrukować, co następuje: o nedorzeczném ogłoszeniu, przez nas tu umieszczoném, anibyśmy napomknęli, gdybyśmy nie przypuszczali, iż każdy rys charakteru narodowego, jakiegokolwiek bądź narodu, godnym jest uwagi. Nie tylko nie wątpimy, iż tey wymyśloney wieści uwierzyli na giełdzie, lecz przekonani jesteśmy, iż każde towarzystwo w Paryżu, z wyższej lub niższej sfery, ludzie światli i nieoświeceni (wyjawszy może dwóch lub trzech Członków gabinetu), przynajmniej przez dwie doby, mieli to kłamstwo za wiadomość prawdziwą. Słusznie atoli dziwić się można, iż mieszkańcy Paryża (choć nie bardzo od nas oddaleni) tak mało wiedzą o Anglii i o ustanowieniach Angielskich, jak o środkowych częściach Afryki. Środki oznajmienia się z Anglią wielce są łatwe, lecz Francuzi gardzą niemi. O Anglii i Anglikach mają oni udzielone od jakiegokolwiek Professora - Pedanta fałszywe wyobrażenie, którego się żarliwie trzymają, nie dając najmniejszego względu na jego bezzasadność. (P. P.)

Dnia 27.

Rząd nasz, uznawszy niepodległość rzeszypospolitej *Chilijskiej*, wysłał tam pułkownika *Walpole*, dla zawarcia traktatu handlowego.

— Mówią, że na mającey być uroczystości muzykalney, w Opactwie Westminster'skiem, Królestwo II. MM. będą w zupełnych ubiorach Królewskich, a Dyrektorowie obchodu w mundurach dworu. (C. S. P.)

Dnia 6 Czerwca.

Już i gazeta nadworna doniosła o ostatecznem uzupełnieniu składu ministrów. Dnia wczorajszego złożyli PP. Ripon i Stanley w ręce Króla pieczęcie urzędów swoich, które tenże powierzył potem na odbytych radzie gabinetowej ich następcom, to jest: Hrabieniu Carlisle jako Wielkiemu Kanclerzowi, a P. Spring-Rice jako sekretarzowi stanu do wydziału osad; obadwaj wykonali na teyże radzie zwyczajną do tych urzędów przysięgę. Toż samo uczynił Pan Poulett-Thompson, mianowany prezesem wydziału handlowego, i Lord Auckland, mianowany pierwszym Lordem admiralicyi.

— Z Portugalii nadeszły dwie pocztę, nie przywo-
żąc żadnych ważnych wiadomości, ponieważ pierwey
wysłane były z Lizbony, niż ostatni statek parowy z
doniesieniami o poddaniu się Don Miguela. Tyle tylko
dowiadujemy się z przywiezionych korespondency 24
maja, że był zamach na życie Don Pedra, który się nie
ndał: gdy jechał do zamku letniego Ramalhao dwókrótne
strzelono do niego w blizkości Cintra; ale zbrodnia-
rze się schronili. (Gaz. Codz.)